

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

WE THE PEOPLES OF THE UNITED NATIONS DETERMINED to save succeeding generations from the scourge of war, which twice in our lifetime has brought untold sorrow to mankind, and to reaffirm faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women and of nations large and small, and to establish conditions under which justice and respect for the obligations arising from treaties and other sources of international law can be maintained, and to promote social progress and better standards of life **με μεγαλύτερη ελευθερία** AND FOR THESE ENDS to practice tolerance and live together in peace with one another as good neighbours, and to unite our strength to maintain international peace and security, and to ensure, by the acceptance of principles and the institution of methods, that armed force shall not be used, save in the common interest, and to employ international machinery for the promotion of the economic and social advancement of all peoples, HAVE RESOLVED TO COMBINE OUR EFFORTS TO ACCOMPLISH THESE AIMS. Accordingly, our respective Governments, through representatives assembled in the city of San Francisco, who have exhibited their full powers found to be in good and due form, have agreed to the present Charter of the United Nations and do hereby establish an international organization to be known as the United Nations.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Ηνωμένα Έθνη

Σύνοψη
της Έκθεσης του Γενικού Γραμματέα

Εκδόθηκε από τη Διεύθυνση Πληροφόρησης του ΟΗΕ
Μάρτιος 2005

Ανεπίσημη Μετάφραση: Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης
ΟΗΕ (UNRIC)

Residence Palace – Rue de la Loi 155– B 1040 – Brussels.

Τηλ. 00 32 2 788.84.68 – **Fax.** 00 32 2 788.84.85

greece@unric.org

www.unric.org

I. Εισαγωγή:
μια ιστορική ευκαιρία το 2005

Τον Σεπτέμβριο του 2005, οι ηγέτες της υφηλίου θα συναντηθούν στη Σύνοδο Κορυφής της Νέας Υόρκης για να αποτιμήσουν την πρόοδο που έχει σημειωθεί από τη Διακήρυξη της Χιλιετίας του 2000, η οποία είχε υιοθετηθεί από το σύνολο των κρατών μελών του ΟΗΕ. Η έκθεση του Γενικού Γραμματέα προτείνει την υιοθέτηση μιας ημερήσιας διάταξης και την ταυτόχρονη ανάληψη δράσης πάνω σε πολιτικές αποφάσεις και μεταρρυθμίσεις που μπορούν να εφαρμοσθούν μόνον εάν υπάρξει η απαραίτητη πολιτική βούληση.

Όσα ακολούθησαν τη Διακήρυξη της Χιλιετίας απαιτούν μια νέα συμφωνία πάνω στις βασικές προκλήσεις και προτεραιότητες, και τη μετατροπή της σε συλλογική δράση με οδηγό τις ανάγκες και τις προσδοκίες των λαών. Η ανθρωπότητα πρέπει να προωθήσει ταυτόχρονα τα θέματα της Ασφάλειας, της Ανάπτυξης και των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, διαφορετικά δεν πρόκειται να επιτύχει σε κανένα από αυτά. Η ανθρωπότητα δε θα απολαύσει συνθήκες Ασφάλειας χωρίς Ανάπτυξη, ούτε και Ανάπτυξη χωρίς Ασφάλεια, ενώ δεν πρόκειται να απολαύσει κανένα από τα δύο χωρίς τον σεβασμό στα Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Σε έναν κόσμο από αλληλένδετες απειλές και ευκαιρίες, είναι προς το ίδιο το συμφέρον κάθε χώρας όλες αυτές οι προκλήσεις να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά. Συνεπώς, η επιδίωξη της μεγαλύτερης ελευθερίας μπορεί να προωθηθεί μόνο μέσω μιας ευρείας, ενδεδειγμένης και επίμονης παγκόσμιας συνεργασίας μεταξύ των κρατών. Ο κόσμος χρειάζεται ισχυρά και ικανά κράτη, αποτελεσματική συνεργασία με την

Κοινωνία των Πολιτών και τον ιδιωτικό τομέα, καθώς και ευέλικτους, αποτελεσματικούς περιφερειακούς και παγκόσμιους διακυβερνητικούς θεσμούς που θα κινητοποιούν και θα συντονίζουν τη συλλογική δράση. Τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να μετασχηματιστούν όπως δεν είχαμε διανοηθεί στο παρελθόν, με πρωτοφανή τόλμη και ταχύτητα.

II. Ελευθερία από την ανέχεια

Ουδέποτε η υφήλιος γνώρισε θεαματικότερη μείωση της ακραίας φτώχειας όσο τα τελευταία 25 χρόνια. Και όμως, την ίδια περίοδο δεκάδες χώρες έχουν γίνει φτωχότερες. Περισσότεροι από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι συνεχίζουν να ζουν με λιγότερο από ένα δολάριο την ημέρα. Κάθε χρόνο, 3 εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν εξ αιτίας του ιού HIV/AIDS και 11 εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν πριν φτάσουν στα πέμπτα τους γενέθλια.

Η σημερινή, είναι η πρώτη γενιά που έχει στη διάθεσή της τόσο τους πόρους όσο και την απαιτούμενη τεχνολογία για να κάνει το δικαίωμα στην ανάπτυξη πραγματικότητα για όλους, και να απελευθερώσει ολόκληρο το ανθρώπινο γένος από την ανέχεια.

Υπάρχει ένα κοινό όραμα για την ανάπτυξη: Είναι οι Αναπτυξιακοί Στόχοι της Χιλιετίας (ΑΣΧ), οι οποίοι καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα στόχων όπως ο περιορισμός στο ήμισυ της ακραίας φτώχειας, η παροχή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης σε κάθε παιδί και ο περιορισμός της διάδοσης μεταδοτικών ασθενειών όπως ο ιός HIV/AIDS, όλοι με χρονικό ορίζοντα το 2015. Οι ΑΣΧ έγιναν παγκοσμίως αποδεκτοί από τους δωρητές, τις αναπτυσσόμενες χώρες, την κοινωνία των πολιτών και τους μεγαλύτερους αναπτυξιακούς οργανισμούς, ως κεντρικό σημείο αναφοράς .

Η επίτευξη των ΑΣΧ είναι εφικτή μέχρι το 2015, υπό την προϋπόθεση όμως ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι θα ξεχάσουν το "business as usual", επιταχύνοντας και αναβαθμίζοντας δραματικά τη δράση τους.

Εντός του 2005 απαιτείται να εφαρμοστεί πλήρως η «παγκόσμια συνεργασία για την ανάπτυξη» – ένας από τους διακηρυγμένους ΑΣΧ που επιβεβαιώθηκε τόσο στη Διεθνή Διάσκεψη για τη Χρηματοδότηση της Ανάπτυξης στο Μοντερέυ του Μεξικού το 2002 όσο και στην Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής για την Αειφόρο Ανάπτυξη στο Γιοχάνεσμπουργκ της Νότιας Αφρικής. Η συνεργασία

αυτή θεμελιώνεται στη βάση της συνυπευθυνότητας και της υποχρέωσης λογοδοσίας: Οι αναπτυσσόμενες χώρες πρέπει να ενισχύσουν τη χρηστή διακυβέρνηση, να καταπολεμήσουν τη διαφθορά, να προωθήσουν την ανάπτυξη με κινητήρια δύναμη τον ιδιωτικό τομέα και να μεγιστοποιήσουν τους εγχώριους πόρους που θα χρηματοδοτήσουν τις εθνικές στρατηγικές ανάπτυξης. Ταυτόχρονα οι ανεπτυγμένες χώρες πρέπει να υποστηρίξουν αυτές τις προσπάθειες με την αύξηση της αναπτυξιακής βοήθειας, την έναρξη ενός νέου και αναπτυξιακά προσανατολισμένου γύρου συνομιλιών για το εμπόριο καθώς και με ευρύτερες ρυθμίσεις για την ελάφρυνση του εξωτερικού χρέους.

Τομείς προτεραιότητας για το 2005:

ΕΘΝΙΚΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ: Κάθε αναπτυσσόμενη χώρα που αντιμετωπίζει συνθήκες ακραίας φτώχειας θα πρέπει μέχρι το 2006 να υιοθετήσει και να ξεκινήσει την εφαρμογή μιας αρκετά τολμηρής εθνικής στρατηγικής για την ανάπτυξη ώστε να επιτύχει τους ΑΣΧ μέχρι το 2015. Κάθε στρατηγική οφείλει να περιλαμβάνει επτά ευρύτερες ομάδες δημοσίων επενδύσεων και πολιτικών: Την ισότητα των δύο φύλων, το περιβάλλον, την ανάπτυξη της υπαίθρου, την αστική ανάπτυξη, τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης, την εκπαίδευση, και τον τομέα των επιστημών, της τεχνολογίας και της καινοτομίας.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ: Η παγκόσμια αναπτυξιακή βοήθεια πρέπει τουλάχιστον να υπερδιπλασιαστεί στη

διάρκεια των αμέσως επόμενων ετών. Αυτό δε συνεπάγεται νέες δεσμεύσεις εκ μέρους των δωρητριών χωρών, αλλά μόνον την τήρηση αυτών που έχουν ήδη αναληφθεί. Κάθε ανεπτυγμένη χώρα που δεν έχει μέχρι σήμερα ανταποκριθεί, πρέπει να καθορίσει ένα χρονοδιάγραμμα αύξησης της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας στο ποσοστό - στόχο του 0,7% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος της όχι αργότερα από το 2015, αρχίζοντας με σημαντικές αυξήσεις το 2006 και φτάνοντας στο 0,5% μέχρι το 2009. Η αύξηση αυτή θα πρέπει να επιβεβαιώνεται μέσω ενός διεθνούς χρηματοπιστωτικού οργανισμού, ενώ μακροπρόθεσμα θα πρέπει να εξεταστούν και άλλες εναλλακτικές και καινοτόμες πηγές χρηματοδότησης. Το Παγκόσμιο Ταμείο για την Καταπολέμηση του HIV/AIDS, της φυματίωσης και της Ελονοσίας πρέπει να χρηματοδοτηθεί πλήρως, ενώ πρέπει να παρασχεθούν οι απαραίτητοι πόροι για μια εκτεταμένη στρατηγική πρόληψης και θεραπείας στον τομέα καταπολέμησης του ιού HIV/AIDS. Τα βήματα αυτά πρέπει να συμπληρωθούν από την ανάληψη άμεσης δράσης παρέχοντας στήριξη σε μια σειρά από «Άμεσα Οφέλη»: Πρόκειται για μια σειρά από σχετικά φθηνές, μεγάλης αποτελεσματικότητας πρωτοβουλίες που μπορούν να επιφέρουν σημαντικά βραχυπρόθεσμα οφέλη και να σώσουν εκατομμύρια ανθρώπινες ζωές, όπως η δωρεάν διανομή κουνουπιέρων για την πρόληψη της ελονοσίας.

ΕΜΠΟΡΙΟ: Οι εμπορικές διαπραγματεύσεις του γύρου της Ντόχα πρέπει να επαληθεύσουν το αναπτυξιακό τους περιεχόμενο και να ολοκληρωθούν μέχρι το 2006. Ως ένα πρώτο βήμα, τα κράτη-μέλη πρέπει να παρέχουν αδασολόγητη και χωρίς ποσοτώσεις (quotas) πρόσβαση στις αγορές τους σε όλες τις εξαγωγές που προέρχονται από τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες.

ΕΛΑΦΡΥΝΣΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ: Το όριο του χρέους πρέπει να επαναπροσδιοριστεί στο επίπεδο το οποίο θα επιτρέπει στην οφειλέτρια χώρα να επιτύχει τους ΑΣΧ μέχρι το 2015, χωρίς να έχει αυξήσει τα ίδια τα ποσοστά του χρέους της.

Νέες δράσεις απαιτούνται επίσης ώστε να εξασφαλιστεί η **περιβαλλοντική αειφορία**. Η επιστημονική πρόοδος και οι τεχνολογικές καινοτομίες πρέπει σήμερα να επιστρατευτούν ώστε να αναπτυχθούν μέσα που θα μετριάσουν τις **κλιματολογικές αλλαγές**, και θα αναπτύξουν ένα πιο ολοκληρωμένο διεθνές θεσμικό πλαίσιο για την σταθεροποίηση των εκπομπών των αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και μετά τη λήξη ισχύος του Πρωτοκόλλου του Κιότο το 2012. Απαιτείται επίσης η ευρύτερη συμμετοχή όλων όσων ευθύνονται κατά κύριο λόγο για τις εκπομπές αυτές, τόσο από τις αναπτυγμένες όσο και τις αναπτυσσόμενες χώρες . Συγκεκριμένα βήματα πρέπει να γίνουν επίσης στους τομείς της **απερήμωσης** και της **βιοποικιλότητας**.

Άλλες προτεραιότητες για παγκόσμια δράση περιλαμβάνουν τη δημιουργία ισχυρότερων μηχανισμών παρακολούθησης και ελέγχου των **μεταδοτικών ασθενειών και επιδημιών**, τη δημιουργία ενός παγκόσμιου συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης για τις **φυσικές καταστροφές**, την υποστήριξη της αναπτυξιακής διάστασης των **επιστημών και της τεχνολογίας**, την υποστήριξη των **περιφερειακών υποδομών και θεσμών**, τη μεταρρύθμιση των **διεθνών χρηματοπιστωτικών οργανισμών**, και την αποτελεσματικότερη συνεργασία στη διαχείριση του ζητήματος της **μετανάστευσης** προς όφελος όλων.

III. Ελευθερία από το φόβο

Ενώ η πρόοδος στον τομέα της ανάπτυξης συναντά εμπόδια, στο θέμα της ασφάλειας, και παρά την αυξανόμενη αιωρούμενη αίσθηση απειλής, ο κόσμος στερείται έστω και μιας στοιχειώδους συναίνεσης, ενώ η εφαρμογή στην πράξη, όπου αυτή συμβαίνει, βρίσκεται πολύ συχνά υπό αμφισβήτηση.

Ο Γενικός Γραμματέας ενστερνίζεται πλήρως ένα ευρύ όραμα για τη συλλογική ασφάλεια. Οι απειλές ενάντια στην ειρήνη και την ασφάλεια στον 21^ο αιώνα δεν περιλαμβάνουν μόνον τις διεθνείς συρράξεις και πολεμικές συγκρούσεις, αλλά και την τρομοκρατία, τα όπλα μαζικής καταστροφής, το οργανωμένο έγκλημα και τις εμφύλιες διαμάχες. Περιλαμβάνουν επίσης τη φτώχεια, τις θανατηφόρες μεταδοτικές ασθένειες και την υποβάθμιση του περιβάλλοντος, αφού και αυτοί οι παράγοντες μπορούν να έχουν εξίσου καταστροφικές συνέπειες. Όλες αυτές οι απειλές μπορούν να προκαλέσουν το θάνατο ή να μειώσουν αισθητά τις πιθανότητες επιβίωσης. Όλες τους μπορούν να υπονομεύσουν τα κράτη ως βασικές μονάδες του διεθνούς συστήματος.

Η συλλογική ασφάλεια εξαρτάται σήμερα από το αν συμφωνήσουμε ότι οι απειλές που θεωρούνται ως οι πιο σημαντικές σε μια περιοχή του κόσμου, είναι στην πραγματικότητα εξίσου σημαντικές για όλους. Δεν πρόκειται για θεωρητικά, αλλά για άκρως επείγοντα ζητήματα.

Τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να μετασχηματιστούν σε ένα αποτελεσματικό εργαλείο πρόληψης των συγκρούσεων όπως άλλωστε ήταν ανέκαθεν ο προορισμός τους, αναλαμβάνοντας

δράση σε σχέση με ορισμένες καίριες πολιτικές και θεσμικές προτεραιότητες:

ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΟΛΕΘΡΙΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ: Τα κράτη πρέπει να δεσμευθούν για μια ολοκληρωμένη πολιτική κατά της τρομοκρατίας που θα στηρίζεται στους επόμενους πέντε πυλώνες: Την αποτροπή προσφυγής ή υποστήριξης της τρομοκρατίας, τη μη πρόσβαση των τρομοκρατών σε κεφάλαια και εξοπλισμό, την αποθάρρυνση των κρατών από την υπόθαλψη της τρομοκρατίας, την ενίσχυση της δυνατότητας των κρατών να καταστείλουν την τρομοκρατία, και την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τα κράτη πρέπει να καταλήξουν σε μια ολοκληρωμένη συνθήκη για την τρομοκρατία, στη βάση ενός ξεκάθαρα και συμπεφωνημένου ορισμού της τελευταίας. Πρέπει επίσης, χωρίς καθυστέρηση, να ολοκληρωθεί η σύνοδος για την καταπολέμηση των πράξεων πυρηνικής τρομοκρατίας.

ΠΥΡΗΝΙΚΑ, ΧΗΜΙΚΑ ΚΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΟΠΛΑ : Η πρόοδος στους τομείς τόσο του αφοπλισμού όσο και της μη διάδοσης είναι απολύτως αναγκαία. Όσον αφορά στον αφοπλισμό, τα κράτη που κατέχουν πυρηνικά όπλα θα πρέπει να μειώσουν περαιτέρω τα μη στρατηγικά πυρηνικά τους οπλοστάσια και να επιδιώξουν συμφωνίες ελέγχου των εξοπλισμών οι οποίες όχι μόνον θα συνεπάγονται την αποσυναρμολόγησή τους αλλά και θα την καθιστούν αμετάκλητη. Θα πρέπει να επιβεβαιώσουν και πάλι τη δέσμευσή τους σε ότι αφορά τις «negative security assurances» και να τηρήσουν το μορατόριουμ των πυρηνικών δοκιμών. Όσον αφορά στη μη διάδοση, η αρμοδιότητα εξακρίβωσης της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας πρέπει να ενισχυθεί μέσω της καθολικής υιοθέτησης του «Model Additional Protocol», ενώ τα κράτη θα πρέπει να δεσμευθούν για την ολοκλήρωση, την υπογραφή και την εφαρμογή μιας συνθήκης απαγόρευσης της παραγωγής σχάσιμων υλικών.

ΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΔΙΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ: Σήμερα, οι μισές από τις χώρες που εξέρχονται από μια βίαιη σύγκρουση επιστρέφουν σε αυτήν μέσα σε χρονικό διάστημα πέντε ετών. Τα κράτη-μέλη θα πρέπει να δημιουργήσουν μια διακυβερνητική Επιτροπή Οικοδόμησης της Ειρήνης, καθώς και ένα αντίστοιχο Γραφείο Υποστήριξης εντός της Γραμματείας των Ηνωμένων Εθνών, έτσι ώστε το σύστημα του ΟΗΕ να μπορεί καλύτερα να ανταποκριθεί στην πρόκληση της παροχής βοήθειας και οι χώρες αυτές να ολοκληρώσουν με επιτυχία τη μετάβαση τους από τον πόλεμο στην ειρήνη. Θα πρέπει επίσης να προχωρήσουν σε βήματα ενίσχυσης της συλλογικής ικανότητας στη χρήση μεθόδων όπως η διαμεσολάβηση, οι κυρώσεις και οι επιχειρήσεις διατήρησης της ειρήνης (στα οποία να περιλαμβάνεται και μια πολιτική «μηδενικής ανοχής» ενάντια στη σεξουαλική εκμετάλλευση ανηλίκων και άλλων ευπαθών ατόμων από μέλη των ειρηνευτικών δυνάμεων, σύμφωνα με την πολιτική που έχει θεσπίσει ο Γενικός Γραμματέας).

ΧΡΗΣΗ ΒΙΑΣ: Το Συμβούλιο Ασφαλείας θα πρέπει να υιοθετήσει απόφαση με την οποία θα καθορίζονται οι αρχές που θα εφαρμόζονται σε σχέση με την χρήση βίας και να εκφράσει την πρόθεσή του να καθοδηγείται από αυτές όταν πρόκειται να αποφασίσει, να επιτρέψει ή να διατάξει τη χρήση βίας.

Άλλες προτεραιότητες για παγκόσμια δράση περιλαμβάνουν την αποτελεσματικότερη συνεργασία στην καταπολέμηση του **οργανωμένου εγκλήματος**, την καταστολή του παράνομου εμπορίου **φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού** και την εξάλειψη της μάστιγας των **ναρκοπεδίων** που ακόμη και σήμερα συνεχίζουν να σκοτώνουν και να ακρωτηριάζουν αθώους ανθρώπους και να καθυστερούν την ανάπτυξη στις μισές σχεδόν χώρες του κόσμου.

IV. Ελευθερία για ζωή με αξιοπρέπεια

Στη Διακήρυξη της Χιλιετίας, τα κράτη-μέλη δήλωσαν ότι θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια για την προώθηση της Δημοκρατίας και του κανόνα δικαίου, όπως επίσης και του σεβασμού όλων των διεθνώς κατοχυρωμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών. Επίσης, στη διάρκεια των τελευταίων εξήντα χρόνων, αναπτύχθηκε ένα εντυπωσιακό κανονιστικό πλαίσιο στη βάση διεθνών συνθηκών.

Όμως, χωρίς εφαρμογή στην πράξη, οι διακηρύξεις είναι χωρίς περιεχόμενο. Οι λαοί που βρίσκονται αντιμέτωποι με εγκλήματα πολέμου δεν βρίσκουν ανακούφιση στους ανεφάρμοστους όρους των Συνθηκών της Γενεύης. Οι συνθήκες που απαγορεύουν τα βασανιστήρια είναι «παρηγοριά στον άρρωστο» για τους κρατούμενους που κακοποιούνται από τους δεσμοφύλακές τους, ιδιαίτερα όταν οι διεθνείς μηχανισμοί για τα ανθρώπινα δικαιώματα επιτρέπουν στους υπεύθυνους να κρύβονται πίσω από υψηλά ιστάμενους φίλους. Πληθυσμοί αποκαμωμένοι από τον πόλεμο απελπίζονται όταν, παρά την υπογραφή συνθήκης ειρήνευσης, δε σημειώνεται παρά ελάχιστη πρόοδος προς την κατεύθυνση μιας διακυβέρνησης υπό το κράτος δικαίου. Οι βαρυσήμαντες δεσμεύσεις για την ενίσχυση της Δημοκρατίας παραμένουν κούφια λόγια για όσους δεν είχαν ποτέ την ευκαιρία να εκλέξουν τους ηγέτες τους και δεν βλέπουν κανένα σημάδι πραγματικής αλλαγής.

Συνεπώς, το κανονιστικό πλαίσιο που τόσο εντυπωσιακά έχει εξελιχθεί τα τελευταία εξήντα χρόνια πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω. Ακόμα σημαντικότερη είναι η λήψη συγκεκριμένων μέτρων για τον περιορισμό της επιλεκτικής εφαρμογής, της

μονομερούς επιβολής και της χωρίς συνέπειες παραβίασης αυτών των αρχών. Ο κόσμος πρέπει να προχωρήσει από την εποχή της νομοθεσίας σε αυτήν της εφαρμογής της.

Απαιτούνται δράσεις στους ακόλουθους τομείς προτεραιότητας:

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ: Η διεθνής κοινότητα πρέπει να υιοθετήσει την αρχή της «ευθύνη παροχής προστασίας», ως τη βάση της συλλογικής δράσης ενάντια στις γενοκτονίες, στην εθνοκάθαρση και στα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Όλες οι συνθήκες που αφορούν στην προστασία των αμάχων πρέπει να επικυρωθούν και να τεθούν σε εφαρμογή. Θα πρέπει επίσης να γίνουν βήματα προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της συνεργασίας με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο καθώς και με άλλα διεθνή ή μικτά δικαστήρια εγκλημάτων πολέμου, αλλά και την ενίσχυση του Διεθνούς Δικαστηρίου. Ο Γενικός Γραμματέας προτίθεται επίσης να ενισχύσει τη Γραμματεία ώστε να συνδράμει τις προσπάθειες που γίνονται σε εθνικό επίπεδο για την εδραίωση του κράτους δικαίου σε κοινωνίες που βρίσκονται σε ένοπλη σύγκρουση ή έχουν μόλις εξέλθει από αυτή.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ: Το Γραφείο του Υπατου Αρμοστή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα θα πρέπει να ενισχυθεί με περισσότερους πόρους και προσωπικό και να διαδραματίσει ενεργότερο ρόλο στις διαβουλεύσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και της προτεινόμενης Επιτροπής για την Οικοδόμηση της Ειρήνης. Τα θεσμικά όργανα του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα θα πρέπει να γίνουν περισσότερο αποτελεσματικά και η ανταπόκρισή τους πιο άμεση.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ: Ένα Ταμείο για τη Δημοκρατία θα πρέπει να δημιουργηθεί στα Ηνωμένα Έθνη ώστε να παρέχει συνδρομή σε όσες χώρες επιχειρούν την εγκαθίδρυση ή την ενίσχυση της Δημοκρατίας.

V. Ενίσχυση των Ηνωμένων Εθνών

Ενώ οι σκοποί θα πρέπει να παραμένουν ακλόνητοι και σταθεροί, η πρακτική εφαρμογή και οι διοικητικοί μηχανισμοί επιβάλλεται να ακολουθούν τις αλλαγές των καιρών. Αν θέλουμε ο ΟΗΕ να αποτελεί ένα χρήσιμο εργαλείο για τα κράτη-μέλη του αλλά και για τους λαούς του κόσμου, και να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις που παρουσιάστηκαν στις προηγούμενες τρεις ενότητες, πρέπει να προσαρμοστεί πλήρως στις ανάγκες και τις συνθήκες του 21^{ου} αιώνα.

Πολλά έχουν επιτευχθεί από το 1997 για την αναθεώρηση της εσωτερικής δομής και της νοοτροπίας των Ηνωμένων Εθνών. Όμως απαιτούνται πολλές ακόμη αλλαγές, τόσο στον εκτελεστικό βραχίονα - τη Γραμματεία και το ευρύτερο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών - όσο και στα διακυβερνητικά όργανα του ΟΗΕ:

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ: Η Γενική Συνέλευση θα πρέπει να λάβει τολμηρά μέτρα για τον εκσυγχρονισμό της ημερησίας διάταξης και την επιτάχυνση της διαδικασίας διαβούλευσης. Θα πρέπει να επικεντρωθεί στα ουσιαστικά και κύρια θέματα που απασχολούν την εποχή μας και να ιδρύσει μηχανισμούς που θα της επιτρέψουν να ασχοληθεί πλήρως και συστηματικά με την κοινωνία των πολιτών.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ: Το Συμβούλιο Ασφαλείας θα πρέπει να είναι ευρέως αντιπροσωπευτικό του πραγματικού συσχετισμού δυνάμεων στον σημερινό κόσμο. Ο Γενικός Γραμματέας υποστηρίζει τις αρχές που περιγράφονται στην έκθεση της Επιτροπής Υψηλού Επιπέδου, και καλεί τα κράτη-μέλη να εξετάσουν τις δύο επιλογές που προτείνονται - τα Πρότυπα Α και Β - ή όποιες άλλες πραγματοποιήσιμες προτάσεις που ανταποκρίνονται στα μεγέθη και τις

ισορροπίες που προκύπτουν στη βάση κάποιου από τα δύο Πρότυπα. Τα κράτη-μέλη θα πρέπει να συμφωνήσουν στη λήψη μιας απόφασης για το σημαντικό αυτό ζήτημα πριν τη Σύνοδο Κορυφής τον Σεπτέμβριο του 2005.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ: Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο θα πρέπει να μεταρρυθμιστεί ώστε να είναι σε θέση να αξιολογεί αποτελεσματικά την πρόοδο που σημειώνεται στην αναπτυξιακή ατζέντα του ΟΗΕ, να λειτουργεί ως ένα υψηλού επιπέδου βήμα διαλόγου για την αναπτυξιακή συνεργασία, και να παρέχει κατευθύνσεις στις προσπάθειες των διαφόρων διακυβερνητικών οργάνων στο οικονομικό και κοινωνικό πεδίο σε όλο το φάσμα του συστήματος του Οργανισμού.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ: Η Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα πάσχει από τη φθίνουσα πορεία της αξιοπιστίας και του επαγγελματισμού της και βρίσκεται σε άμεση ανάγκη μείζονος μεταρρύθμισης. Θα πρέπει να αντικατασταθεί από ένα μικρότερο διαρκές Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που θα ενεργεί ως ένα από τα κύρια όργανα των Ηνωμένων Εθνών ή ως συμπληρωματικό όργανο της Γενικής Συνέλευσης, τα μέλη του οποίου θα εκλέγονται απευθείας από τη Γενική Συνέλευση με πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρευρισκομένων και ψηφισάντων μελών.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ: Ο Γενικός Γραμματέας θα λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε η δομή της Γραμματείας να ανταποκρίνεται στις προτεραιότητες που περιγράφονται στην έκθεση, και θα δημιουργήσει ένα μηχανισμό λήψης αποφάσεων που θα προσιδιάζει σε υπουργικό συμβούλιο. Ζητεί από τα κράτη μέλη να του αποδώσουν τις αρμοδιότητες και τους πόρους που απαιτούνται για να προχωρήσει σε μια ριζική ανανέωση και αναδιάρθρωση του προσωπικού, ώστε αυτό να είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις σημερινές ανάγκες, Ζητεί επίσης από τα κράτη μέλη να συνεργαστούν

για μια ουσιαστική αναθεώρηση τόσο του προϋπολογισμού όσο και των κανονισμών που διέπουν τη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, την έγκριση μιας ολοκληρωμένης επανεξέτασης του τρόπου λειτουργίας του Γραφείου Υπηρεσιών Εσωτερικής Επίβλεψης ώστε να ενισχυθούν τόσο η ανεξαρτησία του όσο και οι αρμοδιότητές του.

Άλλες προτεραιότητες περιλαμβάνουν τη βελτίωση της συνοχής του συστήματος με την ενδυνάμωση του ρόλου των **Εσωτερικών Συντονιστών**, την παροχή αποτελεσματικότερων μηχανισμών ετοιμότητας προς το **σύστημα ανθρωπιστικής βοήθειας**, και την εξασφάλιση καλύτερης προστασίας για τους εκτοπισμένους στο εσωτερικό μιας χώρας. Οι **περιφερειακοί οργανισμοί**, και ιδιαίτερα η Αφρικανική Ένωση, θα πρέπει να τύχουν μεγαλύτερης υποστήριξης. Ο ίδιος ο Καταστατικός Χάρτης θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί με την απαλοιφή των **Άρθρων περί Εχθρών**, του **Συμβουλίου Κηδεμονίας** και της **Επιτροπής Στρατιωτικού Επιτελείου** που είναι πια ξεπερασμένα.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ευκαιρία και Πρόκληση

Εναπόκειται στη διεθνή κοινότητα να αποφασίσει το κατά πόσο η σημερινή χρονική περίοδος αβεβαιότητας προμηνύει ευρύτερες διαμάχες, αύξηση των ανισοτήτων και διάβρωση του κανόνα δικαίου, ή θα χρησιμοποιηθεί για να ανανεωθούν οι θεσμοί προς όφελος της ειρήνης, της ευημερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τώρα είναι η ώρα για δράση. Στο παράρτημα της έκθεσης καταγράφονται συγκεκριμένα ζητήματα προς εξέταση από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων. Η ανάληψη δράσης είναι δυνατή. Είναι μέσα στις δυνατότητές μας. Μια ρεαλιστική αρχή μπορεί να γεννήσει το όραμα της αλλαγής του ρου της υφηλίου .

Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης ΟΗΕ (UNRIC)
Residence Palace – Rue de la Loi 155– B 1040 – Brussels.

Τηλ. 00 32 2 788.84.68 – **Fax.**00 32 2 788.84.85

greece@unric.org

www.unric.org